

Vergaderjaar 1991-1992

22 503

Wijziging van de Afvalstoffenwet

B

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD*I. Voorstel van wet*

– In de considerans stonden als vindplaatsen van de in de considerans genoemde richtlijnen vermeld: PbEG L 163 en PbEG L 203.

– In de considerans stond als datum van de als tweede genoemde richtlijn vermeld: 21 juli 1989.

– Artikel I, onderdeel B, artikel 53a, derde lid, laatste woord van de eerste volzin en de tweede volzin, alsmede de onderdelen C en D, stonden tweemaal vermeld.

II. Memorie van toelichting

– In paragraaf 2, vijfde alinea, eerste en tweede volzin, stond de passage «Verbranden 1985 (kenmerk brief: DGMH/Ast. nr. 21N4276). Deze richtlijn uit 1985 had slechts betrekking op verbrandings-» tweemaal vermeld.

– Paragraaf 2, derde tekstblok, zevende volzin, luidde: Volgens vaste jurisprudentie van de Raad van State, Afdeling geschillen van bestuur, wordt in beroepszaken naar aanleiding van verleende vergunningen steeds getoetst of de vergunningvoorschriften conform de bepalingen in de plannen, waarin naar de Richtlijn Verbranden 1989 wordt verwezen, zijn opgesteld.

– Paragraaf 2, derde tekstblok, tiende volzin, luidde: Ook het Hof

van Justitie is volgens vaste jurisprudentie van mening dat de uitvoeringsbepalingen dwingend dienen te zijn.

– Paragraaf 2, derde tekstblok, eerste deel veertiende volzin, luidde: Wel wordt in het wetsvoorstel tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende andere wetten (Vergunningen en algemene regels voor inrichtingen) (Kamerstukken II 1989/90, 21 087).

– De laatste twee volzinnen van paragraaf 2 luiden: Overigens wordt opgemerkt dat ook het eerder vermelde artikel 6 van de Afvalstoffenwet vervalt, indien het bij de Tweede Kamer aanhangige wetsvoorstel tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne met regels inzake plannen en milieukwaliteits-eisen (wetsvoorstel «Plannen»; Kamerstukken II 1989/90, 21 163) in werking treedt. De tijdplanning is er op gericht dat dit wetsvoorstel nagenoeg op dezelfde datum in werking treedt als het hoofdstuk Inrichtingen.

– Paragraaf 3, eerste deel van de eerste volzin luidde: De op grond van dit wetsvoorstel af te kondigen algemene maatregel van bestuur.

– Paragraaf 3, tweede alinea, luidde vanaf de tweede volzin: Bovendien zal de in voorbereiding zijnde amvb in hoofdzaak betrekking

hebben op inrichtingen bestemd tot het verbranden van huishoudelijke-, en daarmee overeenkomende bedrijfsafvalstoffen; de zogenaamde RDF-installaties zijn hieronder ook begrepen. RDF-installaties zijn verbrandingsinrichtingen, waarin refuse derived fuel (RDF) wordt verbrand. RDF is een brandstof gemaakt door afscheiding van een fractie met een hoog calorische waarde uit huishoudelijke- en/of bedrijfsafvalstoffen. Tevens kan RDF ontstaan uit mechanische afvalscheidingsinstallaties voor of na de verbranding. Aangezien deze bewerking op afvalstoffen wordt uitgevoerd blijft de vervaardigde brandstof, volgens vaste jurisprudentie, een afvalstof. Het vergunningregime van de Afvalstoffenwet is hierdoor op RDF-installaties van toepassing. RDF-installaties worden echter ook geëxploiteerd met afvalstoffen, die «niet van anderen afkomstig» zijn. De Afvalstoffenwet is in dat geval niet op deze installaties van toepassing. Teneinde ook deze installaties, en eventueel andere inrichtingen die afvalstoffen «in eigen beheer» verwijderen, onder de werking van bedoelde amvb te brengen, zal de regeling tevens stoelen op de artikelen 2a van de Hinderwet en 20a van de Wet inzake de luchtverontreiniging. Deze wetten bieden, anders dan de Afvalstoffenwet, immers wel een grondslag

voor het stellen van algemene regels met betrekking tot afvalstoffeninrichtingen, die afvalstoffen «in eigen beheer» verwijderen.

– Paragraaf 3, derde tekstblok, laatste deel van de laatste volzin, alsmede de daarna volgende alinea luidde: op grond van de rechtsbasis van deze EEG-richtlijnen, namelijk artikel 130s van het EEG-Verdrag. De amvb zal niet betrekking hebben op alle inrichtingen, waarin afvalstoffen worden verbrand en die onder de Wet inzake de luchtverontreiniging of de Hinderwet vallen. Voor deze inrichtingen zullen onder meer in de toekomst emissie-eisen kunnen worden gesteld in het kader van het project Nederlandse Emissie Richtlijnen (NER).

– Paragraaf 3, viere tekstblok; de tekst achter de gedachtenstreepjes luidde: – inrichtingen bestemd tot het verbranden van afvalstoffen wat betreft de niet in de amvb geregelde onderwerpen (onder andere water- en bodemeisen alsmede eisen aan de registratie van de binnen de inrichting vrijkomende afvalstoffen); – de overige niet onder de amvb vallende verbrandingsinrichtingen (bijvoorbeeld bepaalde inrichtingen, waarin afvalstoffen als nevenactiviteit worden verbrand).

– In paragraaf 3, vijfde tekstblok, ontbrak na «op een andere wijze zijn geregeld,»: bij voorbeeld in het kader van het project Nederlandse Emissie Richtlijnen,.

– In de artikelsgewijze toelichting luidde het vierde tekstblok, tweede alinea: Door het bepaalde in het derde lid wordt de mogelijkheid geboden om gedeputeerde staten in bij de amvb aangegeven gevallen de bevoegdheid te geven van de in de amvb te stellen eisen af te wijken. Deze bevoegdheid kan noodzakelijk zijn in verband met onvoorziene situaties, waarin de strikte naleving van de in de amvb gestelde voorschriften ongewenste gevolgen zou hebben, terwijl tengevolge van nieuwe technische ontwikkelingen op een andere wijze zelfs een beter milieuhygiënisch beschermingsniveau zou kunnen worden bereikt. De omschrijving in het derde lid komt nagenoeg overeen met de omschrijving in artikel 39, vierde lid, van het hoofdstuk Inrichtingen.

– De artikelsgewijze toelichting op artikel III, na «kan zo kort zijn,» luidde: aangezien de wetswijziging als zodanig geen directe gevolgen heeft. Dit is wel het geval, indien de

amvb in werking treedt. Het onderhavige artikel zal overigens, evenals het hele hoofdstuk 6 van de Afvalstoffenwet, vervallen, wanneer het hoofdstuk Inrichtingen in werking treedt.